

Sygn. akt V KO 103/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. J.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 19 stycznia 2022 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w S.
z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Skazany D. J. pismem z dnia 30 listopada 2021 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III K [...], wskazując, że postępowaniu przed Sądem Okręgowym w S. doszło do obrazy prawa procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k.; art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 8 k.p.k., a także akcentując,

że w sprawie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 440 k.p.k. W uzasadnieniu swego wniosku skazany przedstawił obszerny wywód na temat unormowań, które przywołał w *petitum* wniosku, wskazywał na zeznania T. R., kwestionując ich wiarygodność oraz powoływał się na relacje procesowe innych świadków²), którzy zeznawali na jego korzyść, a którym Sąd orzekający nie dał wiary.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem skazany poza obszernym wywodem ogólnym zaakcentował jedynie własne stanowisko co do oceny dowodów³) w sprawie, co nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych. Również twierdzenie o rażącej niesprawiedliwości orzeczenia i potrzebę zastosowania art. 440 k.p.k. nie stanowi przesłanki do wznowienia postępowania. Jak podkreśla się w orzecznictwie, postępowanie wznowieniowe nie służy do ponownej oceny dowodów już zgromadzonych w sprawie (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21, LEX nr 3239892*). Nie może ono polegać na kontroli dotychczas przeprowadzonego postępowania, gdyż nie ma ono charakteru odwoławczego - trzecioinstancyjnego. W sytuacji, gdy skazany nie wskazuje na nowe fakty lub dowody (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.), kwestie prawidłowości prowadzenia procesu mogłyby stać się przedmiotem rozważań sądu wznowieniowego wyłącznie w wypadku ujawnienia się okoliczności wskazujących na zaistnienie bezwzględnych powodów odwoławczych (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2021 r., V KO 3/21, LEX nr 3232176*).

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie stwierdzając okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, co czyniło zbędnym rozpoznanie kwestii wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu.